

Projekt løbegård

Jeg var af Heide blevet opfordret til at skrive et lille indlæg om vores nye løbegård og havde egentlig ikke de store betænkeligheder med det og sagde straks ja !

Da jeg fortalte min bedre halvdel om dette, grinte han bare og sagde " Du kan højst blive co-writer på dette indlæg, for du har jo ikke lavet noget på løbegården ! Men du kan da dele de opskrifter på det mad, du lavede til os ! " Da jeg tilbød ham at skrive det, var han dog knap så kæphøj.

Da vi i sin tid købte vores hus for snart 8 år siden, havde jeg en drøm om, at vi selvfølgelig skulle have en løbegård til kattene. Og jeg var faktisk heller ikke i tvivl om, hvor den skulle være. Udgangen skulle være på det nederste værelse i huset, da det ude på terrassen havde forbindelse til vores halvmur, så kattene kunne have lidt læ, hvis det blæste.

Men Rune var ikke enig og mente, at en løbegård ville skæmme og tage en for stor del af terrassen, for så ville vores terrasse blive delt ind, så det lige pludselig hed 1/3 løbegård, 1/3 terrasse og til sidst 1/3 udestue og så ville den "frie" del af terrassen være klemt inde mellem udestue og løbegård, og dette ville jo bare være et lille stykke, som vi ikke ville få brugt og desuden var en løbegård jo ikke pæn og hvordan skulle vi lige få lavet en pæn afslutning ved halvmuren?

Snakken gik frem og tilbage, hvad vi skulle, og jeg prøvede igen og igen med mine gode argumenter "hvis vi nu får en løbegård, så kan kattene jo blive lukket ind nede på værelset og vi kan se dem ude i løbegården og få gennemtræk i huset, hvis det nu bliver rigtig varmt !" - men det hjalp ikke, og jeg kunne ikke finde nogen i familien, jeg kunne lokke med, for de holdt alle med Rune, at en løbegård ville skæmme det hele, og det dumme lille stykke fri terrasse, ville ikke blive brugt !

Da vi efter 3 år fik sat nye vinduer i, begyndte jeg igen at plage Rune om en løbegård, for der røg udestuen nemlig ned, men heller ikke her hjalp det, for der skulle ikke hamres en

Løbegården endelig færdig

løbegård op i den nye beklædning ved vinduerne og desuden var jeg jo heller ikke kommet med et pænt løsningsforslag til halvmuren.

Men i år lykkedes det mig så endelig at få Rune overtalt, vi skulle da ikke have en lille løbegård, men i stedet have hegnet hele terrassen ind. Han tøvede godt nok meget i starten, men da én af hans kollegaer havde en ven, der var tømrer, fik vi hurtigt ham med ind over og fik ham ud, og så begyndte snakken, for hvordan skulle vores løbegård se ud. Det eneste krav Rune havde, var at det måtte ikke være grimt og klodset,

men gerne en integreret del af huset og haven.

Et par dage efter tømreren havde været ude ved os, ringede han og sagde, at han havde fundet en flot og enkel løsning. Han havde fundet en Hellig Birma opdrætter på Sjælland og de havde lige sådan en løbegård, som vi havde drømt om – vi skrev hurtigt til dem for at høre, hvordan de havde lavet afslutningen på toppen af løbegården, for der var nemlig ikke noget hen over den !

Men vi fik aldrig noget svar retur fra dem og så måtte vi selv tænke lidt.

Før løbegården.....

En af de første ture udenfor i løbegården

Zoya, Tristan og Gustav nyder udelivet

Løbegården er et hit i al slags vejr.....

Gustav, Gafli og Zambo

Tømreren kom igen og tog mål til alt det, vi skulle købe, og snart var vi i gang med at indhente diverse tilbud på materialer og lign. og vi fik aftalt en dag med tømreren og Runes arbejdskollega, hvor vi skulle sætte det hele op.

Vi fik alle materialerne en fredag og aftalen var, at vi skulle sætte det op om torsdagen. Men vi rendte ind i dårlig vejr i dagene forinden, så hele vores garage var fyldt op med bjælker, der skulle grundes, inden vi kunne male dem, så de var klar til om torsdagen.

Så kom torsdagen endelig, en dejlig solskins dag, som jeg havde ventet på i snart 8 år. Runes kollega ringede og meldte afbud, da han var blevet syg, men vi andre gik i gang. Det vil sige, jeg gik i gang i køkkenet med at forberede forplejningen, da jeg 1 ½ mdr. forinden havde fået et kompliceret brud i overarmen og måtte derfor ikke belaste min arm med noget som helst.

Men Rune og tømreren arbejdede derudad hele dagen, og jeg tror først, at de stoppede omkring kl. 22.00, for der var skelettet sat op og det eneste vi manglede var net og en løsning til toppen.

Dagen efter var vi i gang igen. Vi fik sat nettet op og fandt en løsning til toppen – vi satte wire op, for skulle kattene finde på at kravle op, skulle det gerne forhindre dem i, at kravle hele vejen op og over toppen.

Nu var vi næsten færdige med det hele, dog skulle hegnet lige syes sammen ved samlingerne, men vi kunne næsten ikke vente med at lukke kattene ud, og vi blev da også enige om, at de sagtens kunne lukkes ud, mens vi fik hegnet syet.

Men nej, hvor var skuffelsen dog stor, da det kun var vores 2 husmisser, der ville ud. De var også meget forsigtige, men ud ville de gerne. Og indenfor stod de 5 orientalere og kiggede underligt ud på dem og jo, der var da nogle af dem, der gerne ville ud, men

fliser er godt nok noget underligt noget, så de blev inde !

Der gik vel en lille uge, før alle var udenfor, men kom der bare et lille vindpust og blæste til lidt blade, satte de straks i løb indenfor. Så mine 8 års drømmeri var lidt skuffende i starten, men nu er de alle helt vilde med at komme ud, og rører vi bare ved døren eller nogle af vinduerne, tror kattene straks, at de skal ud og lege og rulle rundt.

Men at få indhegnet hele terrassen, har helt klart været den bedste løsning for os og både vi og kattene nyder, at vi kan slappe af og hygge os sammen.

Charlotte Hauge
"Run-Cha"

Fra dagbogen

Tidlig løbetid hos hunkatte og Melatonin

Det var sidste sommer, vi mødtes ved "vores" ishus i Nysted, nød vejret og ordnede verdenssituationen, Charly, Jan og jeg, hvor jeg hørte om det første gang.

Det var også den eftermiddag, hvor Charly og Jan fortalte, at de lige havde købt deres nye hus og viste mig fotos. Jeg havde lige fået lovning på at måtte købe Felicita, lyn, torden og uvej havde et par dage i forvejen igen slået ned på Lolland, og jeg havde igen for 2. gang fået ødelagt min harddisk. Jo jo, der var masser der skulle "ordnes".

Så siger Charly, jeg er helt uden min "dazutun" kommet ind på en liste på facebook, hvor der oplyses om en chip til hunkatte svarende til Suprelorin til hankatte.

Min opmærksomhed skærpes, jeg kan ikke tro mine ører, det har jeg jo ønsket, håbet og ventet på måtte komme. Kan man finde noget til hanner, må der jo også være et kvikt hoved, der tænker i samme bane til hunner.

Jeg var straks med på, at det må "vi" høre mere om, og Charly lovede naturligtvis at forske mere i denne spændende Melatonin chip.

Sådan gik det til, at jeg var med på sidelinjen, da Charly fik fat i de første "chip" i samlebestilling. Ligeledes ville Charlys dyrlæge skrive om chippen, men dette måtte dog stilles i bero på grund af manglende tid. Jeg glæder mig til, at dyrlægen på et senere tidspunkt finder tid og får artiklen skrevet, så der kan bringes noget om denne chip set fra en fagmands side.

Sommeren gik, og jeg fik min "lille" store Felicita hjem, og alt var vel indtil dagen, hvor Felicita gav et brøl fra sig, vi troede, at hun var blevet stuk-

Vores ishus "Nysted Mole"

ket af et eller andet. Jeg styrtede ud i havestuen og så hende stå i "startposition" til at modtage sin første bejler. Jeg troede, at jeg så syner og vendte rundt og gik ind igen, for jeg var sikker på, det måtte være noget jeg have drømt, og jeg sagde til min mand, lød det ikke som løbetid? Øhhh næææææææ sådan lyder det da ikke!!

10 minutter senere fløj jeg op af stolen og for derud igen, og Feli kiggede på mig, som om hun ville sige, har du ikke hørt mig.

Godt nok var Feli en stor "hunkilling" på 2,7 kg., men hun var først lige flyttet hertil og blev først 5 måneder 10

dage senere. Tusinde tanker kørte rundt i hovedet på mig, det var godt nok ikke første gang, jeg havde oplevet en siameserhun komme så tidligt i løbetid. Jeg var jo klar over, at der ville komme mange løbetider endnu, inden hun var klar til at blive parret. Jeg ved også, at det absolut ikke er særlig godt for en hunkat at komme i løbetid så tidligt, en hunkat i den alder er jo bare en killing og skal helst bruge sin energi på at vokse.

Nu fulgte der enhver opdrætters sureste tid, en hunkat i løbetid som igen

ende vil tage. Feli var i en så bragende løbetid, hun brølede som en løve. En øredøvende larm, så man ikke kunne høre, hvad man selv tænkte, ikke bare lidt, men i timevis, og mest om natten.

Tror også det var derfor, jeg ikke havde mærket noget til hendes tandskifte, som jo typisk foregår i 5 måneders alderen. De var helt sikkert røget ud ved det luftpres, det kræver for at fabrikere sådanne lyde! Lyde, jeg aldrig nogensinde havde oplevet mange til i de 25 år, jeg havde haft fornøjelsen af at opdrætte, hvor jeg selvfølgelig havde haft adskillige hunkatte i løbetid.

Felicita 4 måneder

